

je právě v otázkách obrany až dost. Studium otázek obrany přitom v žádném případě neznamená, že otázky útoku jsou již definitivně a na dlouhou dobu vyřešeny. Celé vojenství je v současné době ve stadiu velkého přerodu, rodí se nové bojové prostředky, které ovlivňují bojovou činnost vojsk, snaha po dosažení rozhodných výsledků bojovou činností v co nejkratší době vede naopak k hledání stále dokonalejších

prostředků boje. Tento proces je stále ve vývoji, proto jsme svědky trvalého vývoje celé vojenské vědy, zvláště vojenského umění jako její podstatné části.

Při studiu nových směrů a myšlenek se však musíme orientovat na podchycení změn ne v jedné části, v jednom směru, ale v celém širokém komplexu otázek spojených s vývojem vojenského umění. Jinak to nelze, nemáme-li zůstat pozadu.

Bojové použití raket a dělostřelectva k zabezpečení překonávání vodních překážek

Podplukovník Bohumil Sobotka

Problematika činnosti raket a dělostřelectva při zabezpečení překonávání vodních překážek byla rozebrána v článcích, uveřejněných ve Vojenské mysli č. 6 z minulého roku.

Od této doby došlo však k některým změnám v nazírání na způsoby bojového použití raket a dělostřelectva v operacích a jejich všeobecně. Změnily se i názory na způsob vedení útočných operací, což bylo vvoláno mimo jiné zvláště vyzdvížením rozhodujícího významu a úlohy tankových vojsk a zdůrazňováním důležitosti vzdušných výsadků jako prostředků, zabezpečujících plné využití mohutných účinků jaderných zbraní k dosažení velikého rozmachu soudobých útočných operací a k jejich vedení ve vysokém tempu.

Vodní toky, zvláště v podmínkách stře-doevropského válečného, mohou být v útočných operacích velmi závažnou překážkou v rychlém pronikání vlastních vojsk do hloubky operační sestavy nepřítele. Je tedy studium nejvýhodnějších možností jejich překonávání i zabezpečení bojové činnosti vojsk při jejich překonávání otázkou vskutku aktuální. Proto jsem pokládal za účelné vrátit se znovu k výše uvedené problematice. V článku nechci řešit veškeré otázky bojového použití raket a dělostřelectva k zabezpečení překonávání vodních překážek, nýbrž chci rozebrat jen některé dílčí otázky tohoto použití a to zvláště ty, jež souvisí s již zmíněnými změnami v názorech na všeobecné použití raket a dělostřelectva a na způsob vedení soudobých útočných operací.

Úkoly a možnosti bojového použití raket a dělostřelectva k zabezpečení překonání vodní překážky

Před vlastním rozбором otázek bojového použití raket a dělostřelectva je třeba si nejprve uvědomit některé všeobecné podmínky překonávání vodních překážek v soudobých útočných operacích.

K zabezpečení vedení útočných operací ve vysokém tempu a z hlediska ochrany před účinky jaderných zbraní nepřítele je třeba v současných podmínkách provádět násilný přechod vodních překážek výhradně z chodu a v celé šíři útočného pásma jednotlivých svazků na samostatných směrech.

Aby násilný přechod mohl být proveden bez snížení tempa útoku, je nutno jej provést současně celou sestavou hlavních

sil svazků, s využitím nejrychlejších způsobů přepravy, zvláště obojživelných prostředků pro přepravu živé síly a výzbroje a hlubokého brodění tanků a jiné bojové techniky. Přitom bojová sestava svazků pro překonání vodní překážky bude vytvářena již v průběhu pronásledování nepřítele a nebude zpravidla před vlastním provedením násilného přechodu měněna.

Z těchto hledisek je třeba v dalším posuzovat bojovou činnost raket a dělostřelectva pro zabezpečení vlastního překonávání vodních překážek pozemními vojsky.

K rychlému a úspěšnému překonání vodní překážky z chodu je třeba zabránit

nepříteli zaujmout a organizovat obranu na vodní překážce. Toho může být dosaženo palebnou činností raket a dělostřelectva spolu s jinými palebnými prostředky v době příchodu vlastních vojsk k vodní překážce a rozhodnou činností pozemních vojsk a vzdušných výsadků. Za takové situace budou úkoly palebného zabezpečení vlastního překonání vodní překážky vcelku jednoduchou záležitostí.

Rozeberme však úkoly bojového použití raket a dělostřelectva za složitější situace, kdy vlastní vojska budou nucena při násilném přechodu vodní překážky z chodu přecházet organizovaný odpor nepříteli. Palebnou činnost raket a dělostřelectva za této situace je možno rozdělit na období palebné přípravy násilného přechodu vodní překážky z chodu a palebné podpory útoku na protilehlém břehu řeky.

* * *

V palebné přípravě násilného přechodu vodní překážky z chodu bude úkolem raket a dělostřelectva umlčet a zničit palebné prostředky nepříteli, zvláště jaderného napadení, provést jaderné údery na nejdůležitější uzly obrany nepříteli na vodní překážce a umlčet živou sílu a palebné prostředky nepříteli v ostatních ohniscích odporu, s důrazem na úseky přepravy vlastních vojsk. Současně s palebnými prostředky nepříteli je třeba umlčet a zničit i jeho radiotechnické prostředky, místa velení a pozorování a popřípadě i jiné důležité cíle.

Pokud jde o ničení prostředků jaderného napadení nepříteli, platí i zde všeobecná zásada ničit tyto prostředky v nejkratším čase po jejich zjištění. Tento úkol bude plněn raketami s jadernou náplní všech typů, hlavně dělostřelectvem a letectvem. To jsou však otázky všeobecné známé, jež zde nebudu rozebírat.

Umlčení hlavní masy nepřátelského dělostřelectva, radiotechnických prostředků, míst velení a pozorování a popřípadě i dalších důležitých cílů je třeba dosáhnout v době, kdy hlavní síly vlastních vojsk vycházejí na dostřed dělostřelectva a na dosah radiotechnických prostředků. Umlčení těchto cílů je účelné dosáhnout jedním palebným přepadem a udržovat je do zahájení zteče nepřátelské obrany na protilehlém břehu řeky palebným střelením. K plnění tohoto úkolu bude využíváno dělostřelectvo svazku a podle situace může být přibírána i dělostřelecká záloha armá-

dy. Kromě dělostřeleckých prostředků bude tento úkol plnit i letectvo.

Jaderných zbraní v rámci palebné přípravy bude použito jen na nejdůležitější nepřátelské uzly obrany na vodní překážce v úsecích přeprav vlastních vojsk. Při jejich provedení je nutno přihlížet nejen k možnosti co nejbezprostřednějšího využití jejich účinků, ale i k bezpečnosti vzdálenosti vlastních vojsk, zvláště průzkumných a předsunutých odřadů. Počet použitých jaderných náplní bude podle situace různý. Všeobecně lze v rámci jednoho svazku počítat nejvýše s jedním až dvěma jadernými údery pro překonání vodní překážky. Je však třeba počítat i s tím, že překonání vodní překážky budou některé svazky nuceny provést bez použití jaderných zbraní na odpory nepříteli na této překážce. Bude-li předem proveden vzdušný výsadek do prostoru vodní překážky, obsazeného nepřítel, bude zpravidla jaderných zbraní použito pro zabezpečení vysazení vzdušného výsadku a přechod vodní překážky svazkem, který vyjde do prostoru činnosti vzdušného výsadku, bude zpravidla proveden bez přímého zabezpečení jadernými údery.

K provedení jaderných úderů na nepřátelské uzly obrany na vodní překážce bude využito především raketových prostředků svazků. Nelze však vyloučit ani možnost použití k tomuto účelu raketových zbraní armády, popřípadě i letectva.

Ohniska odporu nepříteli, zvláště v úsecích přepravy, jež nebyla zničena nebo umlčena jadernými údery, je třeba umlčet palbou konvenčních zbraní, zvláště dělostřelectva. Je třeba mít na zřeteli, že požadavek překonávání vodních překážek na široké frontě celými svazky zvyšuje potřebu přepravišť. Tyto okolnosti mají za následek i zvýšený objem palebných úkolů, jež musí splnit konvenční zbraně při současném umlčení ohnisek odporu nepříteli na vodní překážce v úsecích přeprav vlastních vojsk.

Při stávajících počtech organického a posilového dělostřelectva, jímž může disponovat divize v útočném boji, nebude zpravidla toto dělostřelectvo samo schopno splnit uvedené úkoly. Zde bude nutno počítat s rozsáhlejším využitím tanků pro umlčení nepřátelské obrany a to jak přímou střelbou, což bude hlavním způsobem jejich použití, tak i ze zakrytých palebných postavení.

K plnění těchto úkolů, zvláště v případech, kdy přeprava tanků přes vodní překážku bude uskutečňována hlubokým

brodění, bude účelné využívat tankových jednotek druhého sledu. Tak při překonávání vodní překážky z chodu tankovou divizí mohou s výhodou plnit úkoly přímé střelby tankové prapory v druhém sledu tankových pluků prvního sledu a úkoly palby ze zakrytých palebných postavení jednotky tankového pluku v druhém sledu divize. Tím bude dán čas těmto jednotkám pro přípravu k hlubokému brodění a k jeho provedení bez ztráty času.

V některých případech bude k plnění uvedených úkolů přibíráno i dělostřelectvo armády (dělostřelecká záloha, hlavně útvary protitankové zálohy) a letectvo.

Při stanovení časové struktury palebné přípravy násilného přechodu vodní překážky z chodu je nutno v každém jednotlivém případě vycházet z konkrétních podmínek. Pro ilustraci uvedu jeden z možných případů, v němž budu vycházet z těchto skutečností:

— násilný přechod vodního toku z chodu provede tanková divize se dvěma tankovými pluky v prvním sledu, před každým z nich postupuje ve vzdálenosti asi 10 km PO (tpr) a v jejich čele odřady pro průzkum řeky, rychlost postupu PO i hlavních sil 8–10 km/hod.;

— překonání vodní překážky provedou tankové jednotky hlubokým broděním (příprava na výchozí čáře v trvání 20 až 30 minut);

— obrana nepřítel je v bezprostřední blízkosti protilehlého břehu řeky, k zničení nejdůležitějších uzlů obrany před úseky přepravy obou PO jsou plánovány dva jaderné údery vojskovými raketami.

Možný způsob a struktura palebné přípravy za těchto podmínek:

Plnění úkolů v palebné přípravě je podmíněno včasným vyvedením a přípravou k činnosti raket, dělostřelectva i ostatních palebných prostředků. Tak jednotky vojskových raket, určených k provedení jaderných úderů, bude zpravidla třeba vést co nejbližší k čelnímu sledu hlavních sil a rozvinout do bojové sestavy často ve značné vzdálenosti vodní překážky (15 až 20 km). Část dělostřelectva, určeného k boji s nepřátelským dělostřelectvem a k palbě na radiotechnické prostředky, místa velení a jiné důležité cíle, bude nutno zpravidla vždy vést za předpusnutým odřadem před hlavními silami divize a rozvinout rovněž v poměrně značné vzdálenosti od vodní překážky (10 až 12 km). Tohoto dělostřelectva může být též podle situace využito k zabezpečení bojové činnosti předpusnutého odřadu.

Ostatní dělostřelectvo je třeba přesunovat poblíž čela hlavních sil divize a spolu s tankovými jednotkami, určenými ke střelbě ze zakrytých palebných postavení, rozvinout tak, aby byla zabezpečena včasná pohotovost k plnění úkolů podle stanovené struktury palebné přípravy. Tankové jednotky, určené pro přímou střelbu, budou vysunovány na palebná stanoviště v době, kdy ostatní jednotky hlavních sil provádějí na výchozí čáře přípravu k násilnému přechodu řeky z chodu.

Příprava k plnění palebných úkolů, zvláště topografická příprava, musí být prováděna nejjednoduššími metodami, které při minimálním potřebném čase zabezpečují krajní mez přesnosti palby. Důležitou podmínkou včasné přípravy je získání co nejúplnějších průzkumných údajů pro údery a palby všeho druhu ještě před rozvinutím palebných prostředků do bojové sestavy. Je nutno mít neustále na zřeteli, že včasná a účinná palebná příprava je základním předpokladem úspěšného provedení násilného přechodu vodní překážky bez podstatného snížení celkového tempa útoku.

* * *

Při palebné podpoře útoku na protilehlém břehu řeky budou rakety a dělostřelectvo pokračovat v umlčování a ničení palebných prostředků, zvláště jaderného napadení a jiných důležitých cílů, umlčovat a ničit živou sílu a palebné prostředky v dalších ohniscích odporu nepřátelské obrany na předmostí, ničit přicházející zálohy a odrážet jejich údery na vlastní vojska.

Způsob plnění těchto úkolů je prakticky stejný, jako při podpoře útoku na obranná postavení nepřítel v normálních podmínkách bez překonávání vodní překážky a proto nepokládám za účelné rozebírat podrobnosti jejich plnění.

Hlavní úlohu při plnění úkolů palebné podpory útoku na protilehlém břehu budou mít raketové a dělostřelecké prostředky svazků prvního sledu. K plnění některých úkolů, zvláště ničení prostředků jaderného napadení a přicházejících záloh a odrážení úderů těchto záloh, může být podle situace použito i raketových a dělostřeleckých prostředků armády, popřípadě i frontu a dále bude též plně využíváno palebné činnosti letectva.

Ještě je zde třeba krátce zdůraznit význam včasného provedení přepravy raketových zbraní a dělostřelectva přes vodní překážky. Při rozboru úkolů a možnosti

Možný způsob a struktura palebné přípravy za těchto podmínek

Doba	Činnost PzO a PO	Činnost hlavních sil svazku	Činnost palebných prostředků
Č-90	PzO vychází na bezpečnostní vzdálenost od prostorů jaderných úderů. PO na výchozí čáře provádí přípravu k násilnému přechodu řeky	Čela ve vzdálenosti 9—10 km od řeky	Jednotka vojskových raket provádí dva jaderné údery na uzly obrany nepřítele na řece. Část DDS zahajuje přepad baterií, radiolokátorů, míst velení a pozorování (do Č-80-10 min.)
Č-70	PzO provádí průzkum a vytyčení přepravišť. PO vyráží z výchozí čáry k provedení násilného přechodu řeky z chodu	Čela ve vzdálenosti 6—7 km od řeky	Dělostřelectvo vyčleněné pro podporu PO zahajuje palebný přepad odporů v úsecích přepravy PO, nevyfazených jader. údery (do Č-55 = 15 min.). Od Č-60 do Č-52 část tanků PO přímou střelbou ničí palebné prostředky v ohniscích odporu. Část DDS provádí palebné střežení baterií nepř. stř.
Č-50	PzO pokračují v průzkumu a vytyčení přepravišť. PO provádí zteč nepřátelské obrany ve svých úsecích	Čela na výchozí čáře ve vzdálenosti 2—4 km od řeky. Provádí se příprava k násilnému přechodu řeky	Dělostřelectvo pro podporu PO provádí palebnou podporu. Část DDS pokračuje v palebném střežení baterií nepřítele. V Č-40 zahájení palebné přípravy dělostřelectvem a tanky ze zakrytých palebných postavení na ohniska odporu nepřítele v úsecích přepravy hlavních sil podle této struktury: - Č-40 až Č-30 = 1. pal. přepad - Č-30 až Č-20 = palebné střežení - Č-20 až Č-5 = pal. přepad. Od Č-10 do Č-2 ničí tanky vyčleněné pro přímou střelbu palebné prostředky na předním okraji nepřátelské obrany v ohniscích odporu i mimo ně. Část DDS pokračuje v palebném střežení baterií nepřítele.
Č-20	PO bojuje na předmostí	Vyrážejí z výchozí čáry k násilnému přechodu řeky	
Č		Provádí zteč nepřátelské obrany	Dělostřelectvo a část tanků ze zakrytých palebných postavení provádí palebnou podporu útoku

dělostřelectva v palebné přípravě násilného překonání vodní překážky z chodu v soudobých podmínkách bylo ukázáno, že k jejich včasnému splnění budou rakety a dělostřelectvo nuceny zaujmout bojovou sestavu zpravidla ve značných vzdálenostech od vodní překážky. Tím se pochopitelně snižuje hloubkový dosah těchto palebných prostředků při palebné podpoře útoku vojsk na protilehlém břehu řeky.

Kdybychom přepravu zvláště raketových zbraní a dělostřelectva divizí prvního sledu učinili závislou jen na zřízení přivozových a mostových přepravišť, což v optimálních podmínkách potrvá nejméně 2 až 3 hodiny od zahájení útoku hlavních sil na předmostí, bylo by třeba k zabezpečení možnosti podpory útoku provést zpravidla u většiny těchto prostředků přemístění jejich bojové sestavy blíže k řece ještě před provedením jejich přepravy. I když u části divizních prostředků je nutno s takovou eventualitou přemístění bojové sestavy téměř vždy počítat, provedení takového přemístění u většiny divizních prostředků bylo by však rozhodně neekonomické, snížilo by celkovou hodnotu nepřetržitě palebné podpory útoku

vlastních sil na předmostí a v dalším průběhu útoku by rozhodně vedlo k odtržení raket a dělostřelectva divize od jejich hlavních sil.

Tyto okolnosti vyžadují řešit otázky přepravy raket a dělostřelectva přes vodní překážky novými, rychlejšími způsoby. Za stávající situace bylo by třeba zkoumat možnost přepravy dělostřelectva v širším měřítku hlubokým broděním, nebo s využitím přepravních prostředků o dostatečné únosnosti a ložné ploše. V dalším vývoji bylo pak podle mého názoru účelné studovat otázku převedení většiny nebo i veškerého taženého dělostřelectva na samohybné a vybavení tohoto dělostřelectva i raketových zbraní taktického charakteru obojživelnými podvozky. Toto poslední řešení by bylo pochopitelně nutno posoudit i z jiných hledisek. Pokud jde o otázky přepravy přes vodní překážky, bylo by samozřejmě nejvýhodnější, neboť by jím bylo dosaženo nezávislosti raket a dělostřelectva na situaci a možnostech přepravních prostředků, maximální rychlosti přepravy a tím i zlepšení schopnosti nepřetržitě podpory boje pozemních vojsk.

Organizace bojové činnosti raket a dělostřelectva při zabezpečení překonávání vodních překážek

Vzhledem k poměrně husté síti významných vodních toků na středoevropském válcíšti je třeba počítat s tím, že při předpokládaném rozmachu soudobé armádní operace 200—250 i více km budou vojska armády v jedné útočné operaci překonávat zpravidla několik vodních toků. Jak vyplývá z charakteristických rysů soudobých útočných operací, jak byly uvedeny v předešlých kapitolách článku, bude každý jednotlivý vodní tok překonáván za různých podmínek, jak z hlediska činnosti nepřítele, tak i pokud jde o operační sestavu vlastních vojsk. Jednotlivé svazky armády budou překračovat danou vodní překážku na samostatných směrech své útočné činnosti a zpravidla vždy v různých časových obdobích.

Z těchto skutečností je možno z hlediska bojového použití raket a dělostřelectva vyvodit ten závěr, že v soudobých podmínkách nepřehledných prakticky v úřadu centralizovaná organizace palebného zabezpečení překonávání určité vodní překážky na stupni armády. Toto palebné zabezpečení bude plánováno, organizováno i uskutečňováno samostatně pro každý

vševojskový nebo tankový svazek, i když bude při něm popřípadě využíváno palebné činnosti prostředků armády, nebo i frontu v rozsahu, odpovídajícím významu úkolu příslušného svazku v rámci celkového úkolu armády a s přihlédnutím k ostatním podmínkám.

Z provedeného rozboru úkolů možnosti raket a dělostřelectva při zabezpečení násilného překonávání vodních překážek vyplynul závěr, že rozhodující úlohu v bezprostředním palebném zabezpečení činnosti pozemních sil svazků při překonávání vodních překážek mají organické a posilové raketové a dělostřelecké prostředky svazků v úzké součinnosti s palebnými prostředky jejich tanků a pěchoty. Z toho lze vyvodit, že hlavním stupněm, na němž bude organizováno palebné zabezpečení překonávání vodních překážek pozemními vojsky v soudobých útočných operacích bude stupeň vševojskového nebo tankového svazku. Organizace bojového použití palebných prostředků na tomto stupni musí zabezpečit zcela nebo z větší části splnění těchto hlavních palebných úkolů:

— ničení a umlčení palebných prostředků, včetně části taktických prostředků jaderného napadení v celém průběhu útočné činnosti vojsk divize;

— ničení živé síly, bojové techniky a palebných prostředků nepřátelského uskupení v dotyku a zabezpečení rychlého postupu hlavních sil divize k vodní překážce;

— zabezpečení průletu vzdušného výsadku a návratu vrtulníků v případě, že bude výsadek v pásmu divize proveden a za určitých podmínek i zabezpečení jeho vysazení a bojové činnosti;

— zničení nepřátelských sil a prostředků, jež se zachytily nebo připravily obranu na vodní překážce a zabezpečení jejího násilného překročení všemi hlavními silami divize z chodu;

— zničení dalších přivedených sil a prostředků nepřítele na protilehlém břehu řeky, odražení jejich úderu a zabezpečení dalšího rozvíjení útoku hlavními silami divize.

Zároveň však bylo uvedeno a ukázáno, že na palebném zabezpečení překonávání vodních překážek jednotlivými svazky se ve větším nebo menším rozsahu podílejí též palebné prostředky armády nebo i frontu. Palebná činnost těchto prostředků při zabezpečování daného úkolu svazků může mít v podstatě dvojí charakter.

V prvním případě půjde o palebné úkoly, jež v době jejich provedení neovlivňují bezprostředně bojovou činnost vojsk svazků při přípravě nebo vlastním překonávání vodní překážky. V této skupině úkolů půjde např. o jaderné úderu na nepřátelské zálohy, přísunované k vodní překážce, palebné úkoly pro zabezpečení vysazení a bojové činnosti taktických a operačních vzdušných výsadků, prováděných do prostoru vodních překážek, ničení prostředků jaderného napadení, zvláště takticko-operačního a operačního určení apod.

Organizace tohoto druhu palebné činnosti bude uskutečňována a její provedení řízeno na stupni armády nebo frontu podle druhu použitých palebných prostředků a to bez vlivu orgánů svazku, v jehož prospěch je palebná činnost prováděna. Její provedení nebude též zpravidla vyžadovat žádných podstatných součinností opatření. Veškerá součinnost v daném případě bude zpravidla zahrnovat jen informace o úkolech, jež plní příslušné palebné prostředky armády nebo frontu ve prospěch svazku, např. určení polohy, mohutnosti a doby provedení jaderných úderů na nepřátelské zálohy, přísunované k vodní překážce a ozná-

mení účinků těchto úderů po jejich provedení apod.

Do druhé skupiny nutno zahrnout palebnou činnost prostředků zpravidla jen armády, k bezprostřední podpoře bojové činnosti vojsk svazků při přípravě nebo vlastním provádění násilného přechodu vodní překážky. Sem patří např. jaderné úderu provedené na nepřátelské obranné rajóny na vodní překážce armádními raketami, účast dělostřelecké zálohy armády v palebné přípravě násilného přechodu vodní překážky, rozvinutí protitankové zálohy armády k odražení úderu nepřátelských záloh na předmostí aj.

V tomto případě organizace palebné činnosti bude uskutečňována a její provedení řízeno rovněž na stupni armády, avšak v zásadě dvojím možným způsobem:

— velitel armády stanoví přímo konkrétní úkol palebným prostředkům armády sám (např. určí mohutnost, epicentrum a další okolnosti provedení jaderného úderu, nebo stanoví čaru a přibližnou dobu rozvinutí protitankové zálohy armády apod.);

— velitel armády vydá pouze rámcový úkol palebným prostředkům armády (např. určí pouze mohutnost jaderné náplně vyčleněné ve prospěch svazku a všeobecný úkol jejího použití nebo dobu, po kterou je k dispozici dělostřelecká záloha armády k zesílení palby dělostřelctva divize apod.) a jeho konkrétní časové i prostorové upřesnění provede velitel divize, v jehož prospěch je palebná činnost prováděna.

Výhodnost či nevýhodnost jednotlivých uvedených způsobů organizace palebné činnosti armádních prostředků pro bezprostřední podporu bojové činnosti vojsk svazků bude závislá na konkrétní situaci. V každém případě však použití palebných prostředků armády k plnění uvedených úkolů bude vyžadovat úzkou a nepřetržitou součinnost mezi podporovaným svazkem a podporujícím prostředkem.

Tato součinnost může být uskutečňována buď nepřímo po linii svazek—armáda—podporující palebný prostředek anebo též jako přímá součinnost mezi podporovaným svazkem a podporujícím palebným prostředkem.

Tak bude-li ve prospěch svazku určeno provedení jaderného úderu armádní raketou podle upřesnění velitele divize, mohou být upřesňující údaje podle stávajících zvyklostí předány velitelem dělostřelctva divize veliteli dělostřelctva armády v jeho rádiové síti a ten pak nařídí podporující raketové jednotce provedení jaderného úderu formou povelu ve své rádiové síti pro

řízení palby, v níž má velitel dělostřelectva divize pouze přijímač.

Bude-li však k zesílení palby dělostřelectva divize vyčleněna dělostřelecká záloha armády v určitém časovém období, bude stanovení jejích palebných úkolů pro podporu bojové činnosti svazku uskutečněno zpravidla přímým osobním stykem velitele dělostřelectva divize s velitelem dělostřelecké zálohy nebo jeho styčným důstojníkem.

Je zřejmé na první pohled, že uvedený způsob přímé součinnosti mezi podporovaným svazkem a podporujícím armádním palebným prostředkem je všestranně výhodnější, hlavně rychlejší a spolehlivější. Nabízí se tudíž otázka, zda by nebylo účelně

organizovat takový způsob součinnosti i s jednotkou armádních raket, která bude určena k provedení jaderného úderu ve prospěch svazku, např. vysláním styčného důstojníka s rádiovou stanicí od této jednotky k veliteli dělostřelectva svazku na potřebnou dobu. To by umožnilo veliteli dělostřelectva svazku předat raketové jednotce přímo povel k provedení jaderného úderu, čímž by se podstatně urychlila příprava. Stejně tak i přítomnost styčného důstojníka protitankové zálohy armády u velitele dělostřelectva divize v době jejího předvídaného zásahu ve prospěch divize zlepšila by informovanost této zálohy o situaci na frontě a urychlila by i její rozvinutí.

V článku, který zdaleka nevyčerpává celou širokou problematiku bojového použití raket a dělostřelectva při zabezpečení překonávání vodních překážek v soudobých podmínkách, pokusil jsem se ukázat především to nové, co v těchto otázkách přináší rychlý rozvoj vojenského umění.

Na různé otázky a problémy bylo jen poukázáno a proto článek může sloužit jako podklad pro jejich další rozpracování i diskusi.

Rozbor výchozích časových kalkulačních jednotek pro plánování frontových a armádních operací

Plukovník Josef Průša

Jistě se neodchylujeme od pravdy, řekneme-li, že příprava a provedení vojenských operací patří k nejsložitějším úkolům plánování.

Při plánování přípravy odražení nepřátelské agrese a v jeho rámci i první útočné operace počátečního období války (uvážujeme v celém článku frontovou útočnou operaci) je nutno sladit činnost jednotlivých druhů vojsk a služeb a vzájemně na sebe vázanou činnost jak různých stupňů velení, tak i sousedů, sledů a záloh.

Charakter soudobé války velmi důrazně vytyčuje i požadavek co nejnižších časových norem pro přípravu operace a co nejvyššího tempa jejího provedení. Za takových podmínek je ovšem jednoznačné řešení všech časových souvislostí a vzájemné činnosti vojsk jedním ze závažných předpokladů úspěchu celé operace.

Při přípravě a vedení vojenských operací všeho druhu se setkáváme s nutností plánovat podle několika základních kalkulačních časových jednotek:

- přípravné práce všeho druhu časově slaďujeme k „době pohotovosti“;
- akce, související přímo se zahájením bojové činnosti vojsk, plánujeme v časovém vztahu k „času Č“;
- průběh operace pak předem plánujeme po jednotlivých dnech „D“;
- a konečně provedení mobilizace je předem plánováno po dnech „M“.

Rozebereme si nyní tyto kalkulační časové jednotky, jejich význam, nutnost a podstatu.